

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia podstawowych i ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej, w tym, w szczególności zasady skutecznego wykonywania prawa do obrony, zasady niedyskryminacji, zasady proporcjonalności i zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenie zasady, zgodnie z którą administracja powinna wydać decyzję wyłącznie na podstawie prawnie dopuszczalnych podstaw, to znaczy istotnych i nieobarczonych oczywistymi błędami w ocenie faktycznej lub prawnej oraz przekroczenia uprawnień lub nadużycia władzy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości i naruszenia godności oraz reputacji skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia, w szczególności art. 4, 5, 14, 16 ust. 2 lit. b) i e), art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 1 lit. e) i g), art. 18 i 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽³⁾ z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE.

⁽¹⁾ Dane poufne utajnione.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 248, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2018, L 295, s. 39.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2023 r. – UA/EUAA

(Sprawa T-3/23)

(2023/C 63/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UA (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi i co za tym idzie;
- stwierdzenie nieważności decyzji nr 99 o sygnaturze [poufne] ⁽¹⁾, podjętej przez zarząd EUAA w dniu [poufne], doręczonej przez sekretariat zarządu pocztą elektroniczną w dniu [poufne] i w niezbędnym zakresie także wszystkich decyzji przygotowawczych lub wykonawczych, w których zdecydowano, że „[poufne] jest zobowiązany do naprawienia szkody poniesionej przez Agencję w wyniku jego poważnego uchybienia prowadzącego to powstania jego osobistej odpowiedzialności finansowej, na podstawie art. 22 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej. Środki prawne i zasady wprowadzające w życie ten obowiązek naprawienia szkody zostaną osobno podane do wiadomości [poufne]”;
- nakazanie pozwanej zapłaty świadczenia tymczasowego za szkodę majątkową i niemajątkową w łącznej kwocie 25 000 EUR z zastrzeżeniem jej zmiany w toku postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 22 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) stosowanego analogicznie do pracowników kontraktowych na podstawie art. 11 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, naruszenia wytycznych dotyczących stosowania art. 22 regulaminu pracowniczego (odpowiedzialność finansowa urzędników) i w szczególności ich art. 2.1, 2.3.2 i 3.2, naruszenia prawa do obrony, w szczególności art. 3, 4 i 22 załącznika IX do regulaminu pracowniczego (prawo do bycia wysłuchanym) mających zastosowanie na podstawie art. 22 regulaminu pracowniczego, naruszenie art. 41 ust. 1 i 2 lit. a), art. 48 i 51 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie, nieprawdziwości zarzucanych czynów, niedostatecznego uzasadnienia, naruszenie zasady non bis in idem, naruszenie obowiązku dbałości, zasady pewności prawa i dobrej administracji i zasady proporcjonalności zasady jedności służby publicznej i równego traktowania, naruszenie zasady mocy dowodowej dokumentów i nadużycie władzy.

(¹) Dane poufne utajnione.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2023 r. – Illumina/Komisja

(Sprawa T-5/23)

(2023/C 63/85)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, United States) (przedstawiciele: D. Beard, Barrister-at-Law i adwokaci F. González Díaz, M. Siragusa i T. Spolidoro)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 października 2022 r. w sprawie M.10938 – Illumina/GRAIL (zwanej dalej „decyzją”)
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą oraz innymi opłatami i wydatkami poniesionymi w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym decyzja stanowi naruszenie prawa oraz jest obarczona błędnymi ustaleniami okoliczności faktycznych i błędami w ocenie, ponieważ stwierdza, że spełnione zostały przesłanki przyjęcia pośrednich środków z art. 8 ust. 5 lit. c) rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (¹).
2. Zgodnie z zarzutem drugim decyzja jest nieproporcjonalna, obarczona błędnymi ustaleniami okoliczności faktycznych i błędami w ocenie, brakiem wystarczającego uzasadnienia lub całkowitym brakiem uzasadnienia, ponieważ stwierdza, że pośrednie środki były konieczne i stosowne do realizacji celów art. 8 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim przepisy decyzji dotyczące finansowania są nieproporcjonalne, ponieważ nadmiernie ograniczają zdolność Illuminy do kontroli proporcjonalności wniosków o finansowanie.